

Bemærkninger til lovforslaget

Husstandsindkomsten anvendes som beregningsgrundlag for en række sociale ydelser, hvilket af mange grunde er hensigtsmæssigt og rimeligt, bl.a. fordi husstanden i en række situationer kan anses for at være en samlet økonomisk enhed.

Det viser sig imidlertid, at enlige forsørgere – navnlig hvis der er mere end ét barn – har svært ved at etablere et nyt samlivsforhold, fordi de økonomiske konsekvenser på visse områder er ganske alvorlige.

Børnekommissionen har gjort sig til talsmand for, at man ikke omgående ved etablering af et nyt samlivsforhold omregnede de sociale ydelser i de tilfælde, hvor husstandsindkomsten blev anvendt

som beregningsgrundlag, men ventede, indtil man havde konstateret, om det nye samlivsforhold var af en vis varighed og dermed en vis stabilitet.

Lovforslaget giver mulighed for at etablere sig forsøgsvis i et sådant samlivsforhold, uden at de økonomiske konsekvenser bliver uoverskuelige.

Det siger sig selv, at dette lovforslag ikke løser problemet med »dyneløfteri«. Dette spørgsmål kan kun løses, hvis man helt frigør ydelserne til børn fra forældrenes samliv eller samliv mellem en af de biologiske forældre og en tredjemand.

Ved en samlever forstås en person, der lever i et ægteskabslignende forhold med den pågældende forsøger, der står som lejer af lejligheden.